

Moju tšchnoscź, kiž mje rudži,
Chzu ja srudna škoržicź wšchudži
A šo prašhecź wšchittkich ludži,
Luby, po tebi.

4. Srudnu nětk mje budža widžicź;
Ale wšchón styšť chzu ja hidžicź,
Budu=li cze šašo widžicź
A bycź pšchi tebi.

Nječ tež wjazy njeb'džesch rjany,
Nječ cze pšchikrywaju rjany,
Tola mašch mój lubowany
Wostacź wobstajnje!

Handrij Lubjenski.

7. Džělenje wot lubeje.

Hłós: Dwě róžičcy mi kěještej.

1. Ach džělenje, ach džělenje,
Kať czežka wěz to je,
Šdyž ma šo mlodženž džěliczi
Wot holecžki lubeje!
2. Šdyž prajachmoj šej božemje,
Mój mobaj plafachmoj,
A š rubiškom tym běluškim
Šsej wócžy wutrěchmoj.